

KONKURENCIJOS POLITIKA

Pagrindinis ES konkurencijos taisyklių tikslas – sudaryti sąlygas tinkamam Sąjungos vidaus rinkos, kaip pagrindinės ES piliečių, įmonių ir visos visuomenės gerovės varomosios jėgos, veikimui. Šiuo tikslu Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) nustatytos taisyklės, kuriomis siekiama išvengti vidaus rinkos konkurencijos apribojimų ir iškreipimų. Kalbant konkrečiau, sutartimi draudžiami antikonkurenciniai įmonių susitarimai ir dominuojančių įmonių piktnaudžiavimas padėtimi rinkoje, kurie gali neigiamai paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Be to, ES masto įmonių susijungimą ir perėmimą kontroliuoja Europos Komisija, ir tam tikrais atvejais ji gali neleisti jų vykdyti, jei mano, kad dėl to gali reikšmingai sumažėti konkurencija. Taip pat draudžiama teikti valstybės pagalbą tam tikroms įmonėms ar gaminiams, jei ji gali iškreipti konkurenciją, tačiau ją teikti leidžiama tam tikrais atvejais. Konkurencijos taisyklės taip pat taikomos valstybinėms įmonėms, viešosioms paslaugoms ir visuotinės svarbos paslaugoms, tačiau yra numatyta tam tikrų išimčių.

TEISINIS PAGRINDAS

- Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 101–109 straipsniai ir Protokolas Nr. 27 dėl vidaus rinkos ir konkurencijos, kuriame patikslinama, kad sąžiningos konkurencijos sistema yra neatskiriama vidaus rinkos dalis, kaip išdėstyta SESV 3 straipsnio 3 dalyje;
- Susijungimų reglamentas (Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004) ir jo įgyvendinimo taisyklės (Komisijos reglamentas (EB) Nr. 802/2004);
- SESV 37, 106 ir 345 straipsniai valstybinėms įmonėms ir SESV 14, 59, 93, 106, 107, 108 ir 114 straipsniai viešosioms, visuotinės svarbos ir visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms; Protokolas Nr. 26 dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų; Pagrindinių teisių chartijos 36 straipsnis.

TIKSLAI

Pagrindinis ES konkurencijos taisyklių tikslas – užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą. Veiksminga konkurencija leidžia įmonėms vienodomis sąlygomis konkuruoti visose valstybėse narėse ir sykiu daro joms spaudimą nuolat stengtis vartotojams teikti geriausius produktus už geriausią kainą. Tai savo ruožtu skatina inovacijas ir ilgalaikį ekonomikos augimą. Kitaip tariant, konkurencijos politika yra viena iš svarbiausių priemonių kuriant laisvą ir dinamišką vidaus rinką ir skatinant visuotinę ekonominę

gerovę. ES konkurencijos politikos taisyklės taikomos ir ne ES įmonėms, kurios veikia vidaus rinkoje.

Socialiniai, ekonominiai, geopolitiniai ir technologiniai pokyčiai nuolat kelia naujų iššūkių ES konkurencijos politikai. Šie pokyčiai verčia politikos formuotojus įvertinti, ar dabartinis konkurencijos politikos priemonių rinkinys vis dar užtikrina veiksmingas priemones jo bendram tikslui pasiekti, ar jį reikia pakoreguoti. Tai bus svarbi naujosios Europos Komisijos, kuri savo pareigas pradėjo eiti 2019 m. gruodžio mėn., darbo dalis. Visų pirma, ji ėmėsi plataus užmojo užduoties – parengti naują Europos pramonės strategiją ir toliau vykdyti antimonopolinių, susijungimų ir valstybės pagalbos taisyklių peržiūrą.

KONKURENCIJOS POLITIKOS PRIEMONĖS

Kalbant apskritai, ES konkurencijos politikos priemonių rinkinys apima antimonopolines, susijungimų kontrolės, valstybės pagalbos ir valstybinių įmonių bei paslaugų taisykles. Antimonopoline dalimi siekiama atkurti konkurencijos sąlygas, jeigu dėl netinkamo bendrovių elgesio (pvz., kartelių ar piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi) iškraipoma konkurencija. Prevencinė konkurencijos politikos priemonių dalis apima susijungimų kontrolę ir valstybės pagalbos taisykles. Susijungimų kontrolės tikslas – užkirsti kelią galimam konkurencijos iškraipymui, iš anksto įvertinant, ar numatomas susijungimas arba įsigijimas galėtų turėti antikonkurencinio poveikio. Valstybės pagalbos taisyklėmis siekiama neleisti, kad nederamas valstybės kišimasis taikant lengvatas tam tikroms įmonėms ar gamybos sektoriams iškraipytų konkurenciją (arba kiltų pavojus, kad ji bus iškraipyta) ir neigiamai paveiktų valstybių narių tarpusavio prekybą. Visuotinės ekonominės svarbos paslaugos (VESP) yra ypač svarbios piliečiams, tad joms taikomos specialios valstybės pagalbos taisyklės, siekiant skatinti socialinę ir teritorinę sanglaudą ir vienodas sąlygas, taip pat užtikrinti, kad jos būtų kokybiškos, saugios ir įperkamos.

A. Visiškas konkurenciją iškraipančių įmonių susitarimų draudimas (SESV 101 straipsnis)

Jei įmonės, užuot konkuravusios viena su kita, susitaria mažinti konkurenciją, tai sudaro nevienodas sąlygas ir savo ruožtu kenkia vartotojams ir kitoms įmonėms. Dėl šios priežasties yra draudžiami (1 dalis) ir savaime niekiniais laikomi (2 dalis) visi įmonių tarpusavio susitarimai, kuriais siekiama arba galima iškraipyti konkurenciją ir kurie gali paveikti prekybą tarp valstybių narių. Tai apima, pavyzdžiui, aiškius susitarimus (pvz., kartelius) ir suderintus veiksmus, kuriais nustatomos kainos, ribojama gamybos apimtis arba rinka padalijama įmonėms (taip pat vadinama teritorinės apsaugos sąlygomis). Tokio pobūdžio susitarimai visada laikomi žalingais konkurencijai, todėl jie be išimčių draudžiami.

Kita vertus, draudimas gali būti netaikomas kitokio pobūdžio susitarimams, jei jie padeda tobulinti prekių gamybą ar paskirstymą arba skatinti technikos ir ekonomikos pažangą. Pavyzdžiui, susitarimai dėl išlaidų arba rizikos pasidalijimo tarp bendrovių, dėl inovacijų spartinimo bendradarbiaujant mokslinių tyrimų ir technologinės plėtos srityje galėtų duoti reikšmingos ekonominės naudos. Tokios išimties suteikimo sąlyga yra ta, kad dalis dėl susitarimo gaunamos naudos turėtų tekti vartotojams ir kad

susitarimais nebūtų nustatoma nereikalingų apribojimų ir nepanaikinama konkurencija didelei atitinkamų prekių daliai (3 dalis). Tokios išimtys nėra suteikiamos kiekvienu konkrečiu atveju – jos bendrai reglamentuojamos bendrosios išimties reglamentais.

Šie reglamentai apima panašaus turinio pavienių susitarimų, kurie konkurencijai paprastai daro panašų poveikį, grupes. Jei galima manyti, kad tokia susitarimų grupė nuolat atitinka SESV 101 straipsnio 3 dalyje nurodytai išimčiai taikomas sąlygas, yra galimybė tokiai susitarimų grupei nustatyti SESV 101 straipsnio 1 dalyje nurodyto draudimo bendrąją išimtį. Komisija nuolat peržiūri tokias bendrašias išimtis. Pavyzdžiui, dabar Komisija atlieka [Vertikaliųjų susitarimų bendrosios išimties reglamento](#)^[1] ir susijusių gairių peržiūrą. Šios peržiūros tikslas – nustatyti, ar reglamentu vis dar tinkamai atsižvelgiama į rinkos raidą, visų pirma į didėjančią pardavimo internetu apimtį, ir į naujų rinkos dalyvių, pavyzdžiui, interneto platformų, atsiradimą.

Be to, tam tikri susitarimai nelaikomi pažeidimu, jei jie yra nedidelės svarbos ir jų poveikis rinkai beveik neįvertinamas (*de minimis* principas), net jei jie neatitinka SESV 101 straipsnio 3 dalies išimčiai taikomų sąlygų (vadinamieji nedidelės svarbos susitarimai). Tokie susitarimai dažnai laikomi naudingais mažųjų ir vidutinių įmonių bendradarbiavimui. Tačiau susitarimai, kurie sudaromi turint tikslą apriboti konkurenciją, negali būti laikomi [nedidelės svarbos](#) susitarimais^[2].

Išsiaiškinti kartelio atvejį, iškelti dėl jo bylą ir perduoti ją teismui nėra lengva vykdymo užtikrinimo institucijoms tenkanti užduotis. Todėl ES konkurencijos teisėje numatyti tam tikri skatinimo mechanizmai, kuriais siekiama padidinti vykdymo užtikrinimo proceso veiksmingumą:

- [Atleidimo nuo baudų programoje](#)^[3] nustatoma įmonių, kurios savanoriškai praneša Komisijai apie sudarytą kartelį ir pateikia pažeidimo įrodymų, skatinimo sistema. Toks bendradarbiavimas gali būti tinkamas pagrindas Komisijai sumažinti baudas, priklausomai nuo pateiktos informacijos laiko ir pridėtinės vertės.
- [Susitarimo procedūra kartelių byloje](#)^[4] naudojama siekiant [paspartinti sprendimo kartelio byloje procesą](#), jei abi šalys pripažįsta padariusios pažeidimą mainais į baudos sumažinimą 10 proc.

B. Draudimas piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi rinkoje (SESV 102 straipsnis)

Jei įmonė, užimanti pranašesnę padėtį (dominuojančią padėtį) konkrečioje rinkoje, piktnaudžiautų šia padėtimi (pvz., nustatydamas klientams pernelyg dideles kainas), tai padarytų žalą ir vartotojams, ir konkurentams. Dėl šios priežasties toks elgesys pagal ES konkurencijos teisę draudžiamas. Vieno iš ryškiausių piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi atvejų rezultatas – [2004 m. sprendimas dėl](#)

[1]2010 m. balandžio 20 d. Reglamentas (ES) Nr. 330/2010 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo vertikaliųjų susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims (OL L 102, 2010 4 23, p. 1).

[2]Komisijos komunikatas „Pranešimas dėl nedidelės svarbos susitarimų, kuriais nėra reikšmingai ribojama konkurencija pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 1 dalį (*de minimis* pranešimas)“ (OL C 291, 2014 8 30, p. 1).

[3]Komisijos pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių byloje (OL C 298, 2006 12 8, p. 17), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. (OL C 256, 2015 8 5, p. 1).

[4]2008 m. birželio 30 d. Reglamentas (EB) Nr. 622/2008 dėl susitarimo procedūros tvarkos kartelių byloje atžvilgiu (OL L 171, 2008 7 1, p. 3) ir Komisijos pranešimas dėl susitarimo procedūros tvarkos siekiant priimti sprendimus pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 7 ir 23 straipsnius kartelių byloje (Pranešimas dėl susitarimo procedūros) (OL C 167, 2008 7 2, p. 1).

[Microsoft](#)^[5]. Komisija nustatė, kad *Microsoft* piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi AK operacinių sistemų rinkoje, nes nesuteikė konkurentams svarbios informacijos apie suderinamumą, o tai reiškia, kad konkuruojančių operacinių sistemų tiekėjai negalėjo veiksmingai konkuruoti.

Dominuojanti padėtis yra susijusi su įmonės turima ekonomine galia, kuri jai leidžia riboti veiksmingą konkurenciją atitinkamoje rinkoje, suteikdama jai galią veikti pakankamai nepriklausomai nuo savo konkurentų, klientų ir [galiausiai, vartotojų](#)^[6]. Dominuojanti padėtis nustatoma visoje vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje. Atitinkamos rinkos dalies dydis įvertinamas atsižvelgiant į produkto savybes, galimybę įsigyti alternatyvių produktų ir į vartotojų elgesį bei jų pasirengimą rinktis tuos alternatyvius produktus.

Dominuojanti padėtis savaime nėra ES konkurencijos teisės pažeidimas, o tokią padėtį užimančioms įmonėms, kaip ir visoms kitoms įmonėms, leidžiama konkuruoti savo pranašumais. Tačiau dėl dominuojančios padėties įmonei tenka ypatinga pareiga užtikrinti, kad jos elgesys neiškraipytų konkurencijos. Tai reiškia, kad toks pats nedominuojančios įmonės elgesys nebūtinai būtų neteisėtas. Piktnaudžiavimu dominuojančia padėtimi laikomas toks elgesys: mažesnių nei sąnaudų kainų nustatymas (agresyvi kainodara), pernelyg didelių kainų nustatymas, susiejimas ir grupavimas, taip pat atsisakymas bendradarbiauti su tam tikromis sandorio šalimis. SESV 102 straipsnyje pateikiamas nebaigtinis piktnaudžiavimo praktikos pavyzdžių sąrašas.

C. Susijungimų kontrolės procedūra

Susijungimai arba įsigijimai gali būti naudingi įmonėms ir visai ekonomikai, nes jie gali padidinti veiksmingumą, sukurti sinergiją ir masto ekonomiją. Tačiau jei dėl jų sustiprėja įtaka rinkoje arba padidėja rinkos koncentracija, jie taip pat gali sumažinti konkurenciją. Todėl tam tikrais atvejais susijungimą ir įsigijimą reikia įvertinti, ir jie negali būti užbaigti, kol negautas leidimas.

Reglamente (EB) Nr. 139/2004 teigiama, kad koncentracija, kuri smarkiai trukdo veiksmingai konkurencijai bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, ypač sukurdamą arba sustiprindama dominuojančią padėtį, turi būti laikoma nesuderinama su bendrąja rinka (2 straipsnio 3 dalis). Komisijai turi būti pranešama apie ketinimą susijungti, jei nauja bendrovė viršytų tam tikras ribas (vadinamoji Bendrijos masto koncentracija). Jei šios ribos neviršijamos, ketinimą susijungti gali įvertinti nacionalinės konkurencijos institucijos. Susijungimų kontrolės taisyklės taikomos ir ne ES įsisteigusioms bendrovėms, jeigu jos vykdo veiklą vidaus rinkoje.

Peržiūros procedūra vykdoma, kai įgyjama kitos įmonės kontrolė (3 straipsnio 1 dalis). Įvertinusi galimą susijungimo poveikį konkurencijai Komisija jį gali patvirtinti arba atmesti, arba jį gali suteikti patvirtinimą, jei vykdomos tam tikros sąlygos ir įpareigojimai (8 straipsnis). Vėliau nėra vykdomas sistemingas tikrinimas ar susijusių įmonių atskyrimas.

[5]Byla COMP/C-3/37.792 – *Microsoft*.

[6]ESTT Byla 27/76, *United Brands*.

2014 m. Komisija konsultavo dėl galimų [ES susijungimų kontrolės taisyklių](#)^[7] pakeitimų, kuriais buvo siekiama pagerinti ES ir nacionalinio lygmens taisyklių bendrą veiksmingumą. Šio darbo rezultatų dar laukiama.

D. Draudimas teikti valstybės pagalbą (SESV 107 straipsnis)

SESV nustatytas bendras valstybės pagalbos draudimas (1 dalis) siekiant užkirsti kelią konkurencijos iškreipymui vidaus rinkoje, kuris galėtų atsirasti tam tikroms įmonėms suteikus atrankųjį pranašumą. Visa tiesioginė valstybių narių teikiama pagalba (pvz., negražinamos subsidijos, lengvatinės paskolos, atleidimas nuo mokesčių bei rinkliavų ir paskolų garantijos) yra draudžiama. Taip pat draudžiama suteikti kitokio pobūdžio lengvatų tam tikroms įmonėms ar sektoriams, jei tai iškreiptų konkurenciją (arba kiltų pavojus, kad ji bus iškreipta) ir neigiamai paveiktų valstybių narių tarpusavio prekybą.

SESV paliekama galimybė taikyti tam tikras šio bendro draudimo išimtis, jei jos gali būti pateisinamos konkrečiais bendrais politikos tikslais (2 ir 3 dalys), pavyzdžiui, dideliems ekonomikos sutrikimams atitaisyti arba siekiant bendro Europos intereso. Naujusias valstybės pagalbos, kurią buvo leista teikti siekiant atitaisyti didelius ekonomikos sutrikimus, pavyzdys – paramos priemonės bankams [pasaulinės finansų krizės](#) kontekste^[8]. Bankams buvo būtinos subsidijos, kad būtų galima užtikrinti finansinį stabilumą ir užkirsti kelią dideliame neigiamam šalutiniam poveikiui, kurį visai finansų sistemai būtų galėjęs padaryti pavienės finansų įstaigos žlugimas. Panašių priemonių imtasi ir COVID-19 krizės atveju.

Valstybės narės privalo pranešti Komisijai apie bet kokią planuojamą valstybės pagalbą, išskyrus atvejus, kai jai taikoma bendroji išimtis (nustatyta Reglamente (EB) Nr. 800/2008) arba de minimis principas. Valstybės pagalbos priemonė gali būti taikoma tik Komisijai ją patvirtinus. Komisija taip pat turi įgaliojimus susigrąžinti su vidaus rinka nesuderinamą valstybės pagalbą. Daugeliu atveju Komisija kai kuriose valstybėse narėse tam tikroms pavienėms įmonėms taikomas preferencines mokesťines lengvatas savo sprendimuose įvertino kaip neteisėtą pagalbą, kurią ji turi susigrąžinti. Pavyzdžiui, 2016 m. Komisija nurodė Airijai pareikalauti, kad „Apple“ sumokėtų 13 mlrd. EUR mokesčių. Tiek „Apple“, tiek Airija užginčijo šį sprendimą, kuris šiuo metu yra nagrinėjamas teisme.

E. Visuotinės ekonominės svarbos viešosios paslaugos (VESP)

Kai kuriose valstybėse narėse tam tikras svarbiausias paslaugas (pvz., elektros energijos tiekimo, pašto ir geležinkelių transporto) vis dar teikia valstybinės įmonės arba valdžios institucijų kontroliuojamos įmonės. Tokios paslaugos laikomos visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis (VESP) ir joms pagal ES valstybės pagalbos sistemą taikomos specialios taisyklės. VESP yra piliečiams ypač svarbi ekonominė veikla, kuri vien rinkos jėgomis nebūtų vykdoma, arba nebūtų vykdoma tokiu mastu, kad tos paslaugos būtų įperkamos visiems ir teikiamos nediskriminuojant. SESV pabrėžiama šių paslaugų svarba, jų įvairovė, didelė nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios

[7]Komisijos baltoji knyga „Veiksmingesnė ES susijungimų kontrolė“, (COM(2014)0449).

[8]Žr., pvz., Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo nuo 2013 m. rugpjūčio 1 d. bankams skirtoms priemonėms finansų krizės sąlygomis paremti (Bankų komunikatas) (OL C 216, 2013 7 30, p. 1). Prieš šį komunikatą buvo priimti kiti šeši komunikatai dėl papildomų valstybės pagalbos taisyklių krizės atveju (krizės komunikatai).

institucijų veiksmų laisvę jų teikimo atžvilgiu ir visuotinis prieinamumas. Pagrindinių teisių chartijos 36 straipsnyje taip pat pripažįstama, kad siekiant skatinti socialinę ir teritorinę Sąjungos sanglaudą turi būti užtikrinama visų Europos piliečių teisė naudotis VESP.

VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

Griežtas ir veiksmingas ES konkurencijos taisyklių vykdymas yra labai svarbus siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti konkurencijos politikos tikslai. Komisija yra pagrindinė institucija, atsakinga už tinkamo šių taisyklių taikymo užtikrinimą, ir turi plačius tikrinimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus.

Be to, nuo 2004 m. gegužės 1 d. antimonopolinėje srityje (SESV 101 ir 102 straipsniai) valstybių narių konkurencijos institucijos prisiėmė tam tikras konkurencijos užtikrinimo funkcijas. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2003 nacionalinėms antimonopolinėms institucijoms ir teismams suteiktas didesnis vykdymo užtikrinimo vaidmuo, kuris buvo dar labiau sustiprintas [Direktyva \(ES\) 2019/1](#)^[9]. Tokiomis decentralizuoto vykdymo užtikrinimo aplinkybėmis labai svarbu veiksmingai koordinuoti nacionalinių ir Europos konkurencijos užtikrinimo institucijų veiklą. Todėl Europos konkurencijos tinklas (EKT), kurį sudaro nacionalinės konkurencijos institucijos ir Komisija, yra keitimosi informacija platforma, skirta konkurencijos taisyklių taikymo koordinavimui gerinti.

Kovos su antimonopoline veikla srityje 2014 m. buvo priimta [Reikalavimo atlyginti žalą direktyva](#)^[10], siekiant sustiprinti su draudžiamais susitarimais (karteliais ir piktnaudžiavimu dominuojančia padėtimi) susijusį atgrasomąjį poveikį ir pagerinti vartotojų apsaugą. Šia direktyva supaprastintas žalos, padarytos piliečiams ar kitoms įmonėms dėl konkurencijos teisės pažeidimo, atlyginimo procesas. 2020 m. Komisija turėtų pateikti direktyvos taikymo ataskaitą.

EUROPOS PARLAMENTO VAIDMUO

Vykdamas konkurencijos politiką pagrindinė Parlamento funkcija yra vykdomosios valdžios institucijų priežiūra. Už konkurenciją atsakingas Komisijos narys keletą kartų per metus atvyksta į Ekonomikos ir pinigų politikos (ECON) komitetą paaiškinti savo politikos ir apsvastyti atskirų sprendimų.

Konkurencijos politikos teisės aktų priėmimo srityje Parlamentas paprastai dalyvauja tik per konsultavimosi procedūrą. Todėl jo įtaka, palyginti su Komisijos ir Tarybos įtaka, yra ribota. Parlamentas ne kartą prašė (be kita ko, savo metinėse rezoliucijose dėl Komisijos metinių konkurencijos politikos ataskaitų), kad įprasta teisėkūros procedūra būtų taikoma ir konkurencijos teisei.

Reikia pažymėti, kad pastaruoju metu, priimant pirmiau minėtas direktyvas dėl ieškinių dėl žalos atlyginimo ir dėl valstybių narių konkurencijos institucijų stiprinimo, buvo taikoma įprasta teisėkūros procedūra. Abiem atvejais Parlamentui teko vienos iš

[9]OL L 11, 2019 1 14, p. 3. Direktyva galioja nuo 2019 m. vasario 3 d., o į valstybių narių teisę turi būti perkelta iki 2021 m. vasario 4 d.

[10]2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/104/ES dėl tam tikrų taisyklių, kuriomis reglamentuojami pagal nacionalinę teisę nagrinėjami ieškiniai dėl žalos, patirtos dėl valstybių narių ir Europos Sąjungos konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo, atlyginimo (OL L 349, 2014 12 5, p. 1).

teisėkūros institucijų vaidmuo (Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui atliekant atsakingo komiteto funkciją). EP nariams buvo labai svarbu užtikrinti, kad vartotojams būtų atlyginami visi patirti nuostoliai, tačiau lygiai taip pat svarbu neleisti, kad kompensacija būtų per didelė. Vartotojų labui Europos Parlamento nariai pasiekė, kad nacionalinių konkurencijos institucijų sprendimai būtų laikomi *prima facie* įrodymais, kad buvo pažeista konkurencijos teisė. Jie taip pat pabrėžė, kaip svarbu, kad konkurencijos institucijos galėtų imtis laikinųjų priemonių konkurencijos bylose.

Per aštuntąją Parlamento kadenciją Specialusis sprendimų dėl mokesčių ir kitų panašaus pobūdžio ar poveikio priemonių komitetas (TAXE 1, TAXE 2 ir TAXE 3) nagrinėjo priemones, kurių buvo imtasi vertinant išankstinių sprendimų dėl mokesčių valstybėse narėse suderinamumą su valstybės pagalbos taisyklėmis, ir galimybę dar labiau patikslinti taisykles dėl abipusio keitimosi informacija.

Parlamentas toliau stebi konkurencijos politikos pokyčius ir Komisijos darbą šioje srityje. Speciali ECON darbo grupė konkurencijos politikos klausimais ir Parlamento metinės rezoliucijos dėl Komisijos metinės konkurencijos politikos ataskaitos prisideda formuojant Parlamento nuomonės politinę kryptį, kaip būtų galima spręsti mūsų visuomenės konkurencijos politikos uždavinius.

Radostina Parenti
02/2020

